

Downloaded via the EU tax law app / web

Foreløbig udgave

DOMSTOLENS DOM (Ottende Afdeling)

20. oktober 2022 (*)

»Præjudiciel forelæggelse – fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber i forskellige medlemsstater – direktiv 90/435/EØF – artikel 4, stk. 1 – fritagelse hos et moderselskab af udbytte, udloddet af dets datterselskab – fremførsel af overskydende endeligt beskattet indkomst til efterfølgende skatteår – et andet selskabs overtagelse af et selskab, der råder over overskydende endeligt beskattet indkomst – national lovgivning, der begrænser overførslen af disse overskud til det overtagende selskab«

I sag C-295/21,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af cour d'appel de Bruxelles (appeldomstolen i Bruxelles, Belgien) ved afgørelse af 29. april 2021, indgået til Domstolen den 10. maj 2021, i sagen

Allianz Benelux SA

mod

État belge – SPF Finances,

har

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, M. Safjan, og dommerne N. Jääskinen og M. Gavalec (refererende dommer),

generaladvokat: A. Rantos,

justitssekretær: fuldmægtig M. Krausenböck,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 3. februar 2022,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Allianz Benelux SA ved avocate V.-A. De Brauwere,
- den belgiske regering ved S. Baeyens, J.-C. Halleux og C. Pochet, som befuldmægtigede, bistået af D. Delvaux, sagkyndig,
- Europa-Kommissionen ved W. Roels og V. Uher, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 28. april 2022,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT 1990, L 225, s. 6), sammenholdt med Rådets tredje direktiv 78/855/EØF af 9. oktober 1978 med hjemmel i traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om fusioner af aktieselskaber (EFT 1978, L 295, s. 36) og med Rådets sjette direktiv af 17. december 1982 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om spaltning af aktieselskaber (EFT 1982, L 378, s. 47).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem på den ene side Allianz Benelux SA og på den anden side État belge – SPF Finances (Service Public Fédéral Finances) (den belgiske stat – den føderale finansmyndighed, Belgien) vedrørende fastlæggelse af den selskabsskat, som dette selskab skal betale af sit skattepligtige overskud for 2004-2007.

Retsforskrifter

EU-retten

Direktiv 90/435

3 Følgende fremgår af tredje og fjerde betragtning til direktiv 90/435:

»[D]e nuværende beskatningsregler for forbindelserne mellem moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat og er generelt mindre fordelagtige end de regler, der gælder for forbindelserne mellem moder- og datterselskaber fra samme medlemsstat; samarbejdet mellem selskaber fra forskellige medlemsstater er således undergivet ringere vilkår end samarbejdet mellem selskaber fra samme medlemsstat; denne forskelsbehandling bør fjernes, ved at der indføres en fælles ordning, hvorved det bliver lettere at sammenslutte selskaber på fællesskabsplan;

[H]vis et moderselskab som selskabsdeltager fra sit datterselskab modtager udbytte, kan den stat, hvor moderselskabet er hjemmehørende:

- enten undlade at beskatte dette udbytte
- eller beskatte det, men give selskabet tilladelse til fra skattebeløbet at trække den del af datterselskabets skat, der vedrører dette udbytte«.

4 Direktivets artikel 1, stk. 1, første og andet led, er affattet således:

»Hver medlemsstat anvender dette direktiv:

- på overskud, som selskaber i denne medlemsstat modtager som udbytte fra deres datterselskaber i andre medlemsstater
- på overskud, som selskaber i denne medlemsstat udlodder til selskaber i andre medlemsstater, som de er datterselskaber af.«

5 Direktivets artikel 4, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

»1. Hvis et moderselskab som selskabsdeltager fra sit datterselskab modtager udbytte, der udloddes ved en anden lejlighed end i forbindelse med datterselskabets likvidation, kan den stat, hvor moderselskabet er hjemmehørende,

- enten undlade at beskatte dette overskud

– eller beskatte det, men give selskabet tilladelse til fra skattebeløbet at trække den del af datterselskabets skat, der vedrører dette overskud, og i givet fald det kildeskattebeløb, der i medfør af undtagelsesbestemmelserne i artikel 5 er opkrævet af den medlemsstat, hvor datterselskabet er hjemmehørende, dog højst den tilsvarende nationale skat.

2. Enhver medlemsstat bevarer imidlertid muligheden for at fastsætte, at udgifter i forbindelse med kapitalandelen og kapitaltab, der er et resultat af udlodningen af datterselskabets udbytte, ikke kan fradrages i moderselskabets skattepligtige overskud. Hvis forvaltningsudgifterne i forbindelse med kapitalandelen i dette tilfælde fastsættes til et fast beløb, kan dette faste beløb ikke overstige 5% af det udbytte, som datterselskabet udlodder.«

6 Direktiv 90/435 er blevet ændret ved bl.a. Rådets direktiv 2003/123/EF af 22. december 2003 (EUT 2004, L 7, s. 41). Det følger af artikel 4, stk. 1, i direktiv 90/435 i den affattelse, der følger af direktiv 2003/123:

»Hvis et moderselskab eller dets faste driftssted som følge af moderselskabets forbindelse med sit datterselskab modtager overskud, der udloddes ved en anden lejlighed end i forbindelse med datterselskabets likvidation, skal moderselskabets stat og det faste driftssteds stat:

– enten undlade at beskatte dette overskud, eller

– beskatte dette overskud, men give moderselskabet og det faste driftssted tilladelse til fra det skyldige skattebeløb at trække den del af den af datterselskabet og ethvert datterselskab på lavere niveau betalte selskabsskat, der vedrører dette overskud, op til det tilsvarende skyldige skattebeløb, på den betingelse, at hvert selskab og dets datterselskab på lavere niveau opfylder kravene i artikel 2 og 3 på ethvert niveau.«

7 Direktiv 90/435 blev ophævet ved Rådets direktiv 2011/96/EU af 30. november 2011 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EUT 2011, L 345, s. 8), som trådte i kraft den 18. januar 2012. Henset til tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen finder direktiv 90/435 ikke desto mindre anvendelse ratione temporis på disse.

Direktiv 78/855

8 Artikel 19, stk. 1, i direktiv 78/855 bestemmer:

»Fusionen har ipso jure følgende retsvirkninger, som indtræder samtidigt:

a) både i forholdet mellem det overtagne og det overtagende selskab og i forhold til tredjemand overgår det overtagne selskabs aktiver og passiver som helhed til det overtagende selskab

[...]«

Belgisk ret

9 Artikel 202, stk. 1, i code des impôts sur les revenus de 1992 (lov om indkomstskat af 1992) i den affattelse, der finder anvendelse på de faktiske omstændigheder i hovedsagen (herefter »CIR 1992«), fastsætter:

»Fra overskuddet i beskatningsperioden skal ligeledes, for så vidt som de indgår deri, følgende fratrækkes

1° udbytte, bortset fra indtægter, der oppebæres i forbindelse med, at et selskab får overdraget egne aktier eller andele, eller i forbindelse med en fuldstændig eller delvis udlodning af selskabsformuen i et selskab

[...]«

10 Artikel 204, stk. 1, i CIR 1992 har følgende ordlyd:

»Indkomst, som er fradragsberettiget i henhold til artikel 202, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, indgår i overskuddet for beskatningsperioden med op til 95[%] af det opkrævede eller modtagne beløb, eventuelt med tillæg af forskudsskat af indtægter af kapital og værdipapirer eller fiktiv forskudsskat af kapital og værdipapirer eller, for så vidt angår de i artikel 202, stk. 1, nr. 4 og 5, nævnte indtægter, med fradrag af renter til sælger, såfremt værdipapirerne er erhvervet i beskatningsperioden.«

11 Artikel 205, stk. 2, i CIR 1992 har følgende ordlyd:

»Fradraget i artikel 202 er begrænset til det overskud for beskatningsperioden, som er tilbage efter anvendelsen af artikel 199 nedsat med: [...]«

12 Artikel 206 i CIR 1992 bestemmer:

»§1. Tidligere erhvervsmæssige tab kan successivt fradrages i de erhvervsmæssige indtægter for hver af de efterfølgende beskatningsperioder.

§2. [...]

I tilfælde af en fusion, der foretages i henhold til artikel 211, stk. 1, forbliver de erhvervsmæssige tab, som et overtaget selskab har lidt før denne fusion, fradragsberettigede hos det overtagende selskab i forhold til den del, som nettoskatteaktiverne før fusionen vedrørende de overtagne dele af førnævnte selskab udgør i den samlede værdi, også før fusionen, af det overtagende selskabs nettoskatteaktiver og nettoskatteværdien af de overtagne dele. I tilfælde af spaltning foretaget i henhold artikel 211, stk. 1, finder den ovennævnte angivne regel anvendelse på den del af de erhvervsmæssige tab, som er fastsat i forhold til nettoskatteværdien af de absorberede elementer i den samlede værdi af det overtagne selskabs nettoskatteaktiver.«

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

13 Den 16. november 1995 overtog AGF l'Escaut SA to forsikringselskaber. Den 15. september 1999 blev AGF l'Escaut og fem andre forsikringselskaber selv overtaget af Assubel-Vie SA.

14 De selskaber, som AGF l'Escaut og Assubel-Vie overtog, og som er samlet under selskabsnavnet Allianz Benelux, rådede over overskydende endeligt beskattet indkomst (herefter »EBI«), som kunne fremføres til de efterfølgende skatteår. Allianz Benelux fremførte således det fulde overskydende EBI-beløb til skatteårene 2004-2007. Denne fulde fremførsel blev afslået af den belgiske skatte- og afgiftsmyndighed.

15 Efter at Allianz Benelux havde indgivet en klage over dette afslag, fandt den belgiske skatte- og afgiftsmyndigheds kompetente regionale direktør ved afgørelse af 19. december 2012, at i mangel af en lovbestemmelse om overførsel af det overtagne selskabs overskydende EBI til det overtagende selskab, var der ikke hjemmel til den fremførsel af de overtagne selskabers overskydende EBI, som Allianz Benelux i den foreliggende sag havde anmodet om. Denne

direktør tillod dog en delvis henførsel af disse overskydende beløb, alene i det omfang af pro rata, som er fastsat i artikel 206, stk. 2, i CIR 1992 for så vidt angår tab, der kan fremføres.

16 Allianz Benelux anlagde et søgsmål til prøvelse af denne afgørelse ved Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (den fransksprogede ret i første instans i Bruxelles, Belgien). Ved dom af 20. maj 2016 forkastede denne ret sagsøgerens påstand om fuld fremførsel af overskydende EBI.

17 Allianz Benelux har iværksat appel til prøvelse af denne dom ved den forelæggende ret. Dette selskab har gjort gældende, at et overtagende selskabs kun delvise fremførsel af et overtaget selskabs fremførselsberettigede EBI for det første medfører beskatning af denne indkomst, for det andet en tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1, i direktiv 90/435 og for det tredje en tilsidesættelse af princippet om skatteneutralitet.

18 På denne baggrund har cour d'appel de Bruxelles (appeldomstolen i Bruxelles, Belgien) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 4, stk. 1, i [direktiv 90/435], eventuelt sammenholdt med bestemmelserne i direktiv 78/855[...] og direktiv 82/891[...], fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter det udloddede overskud, der er omfattet af direktivet, i givet fald medregnes i beskatningsgrundlaget for det selskab, der modtager udbyttet, før det fratrækkes med 95% af det beløb og overføres, hvor det er relevant, til efterfølgende skatteår, men som i mangel af denne specifikke bestemmelse, der i tilfælde af en omstrukturering forudsætter, at fradragene således udsættes for den indskydende virksomhed overføres fuldt ud til den begunstigede virksomhed, hvilket resulterer i, at den målrettede fortjeneste indirekte ikke pålagt i anledning af nævnte transaktion på grund af anvendelsen af en bestemmelse, der begrænser overførslen af fradragene i forhold til den del, der er repræsenteret af nettoafgiftsaktiverne før transaktionen af elementerne absorberet fra det bidragende selskab i alt, også før transaktion, af det overtagende selskabs nettoskatteaktiver og nettoskatteværdien af de absorberede elementer?«

Om det præjudicielle spørgsmål

Formaliteten

19 Det bemærkes indledningsvis, at selv om den forelæggende ret i sit præjudicielle spørgsmål ikke alene henviser til artikel 4, stk. 1, i direktiv 90/435, men ligeledes til direktiv 78/855 og direktiv 82/891, har den ikke angivet nogen specifik bestemmelse i disse to sidstnævnte direktiver eller redegjort for grundene til, at disse direktiver skulle være relevante i hovedsagen.

20 Hvad for det første angår direktiv 82/891 regulerer dette i henhold til dets artikel 1 kun spaltning af aktieselskaber ved overtagelse og/eller ved stiftelse af nye selskaber, således at dette direktiv ikke finder anvendelse i hovedsagen, som angår en fusion, der er forskellig fra sådanne spaltninger.

21 For det andet finder direktiv 78/855 heller ikke anvendelse i hovedsagen, eftersom det kun vedrører de privatretlige aspekter af fusioner uden at fastsætte bestemmelser om beskatning. I denne henseende var de skattemæssige aspekter af fusioner inden for Den Europæiske Union på tidspunktet for de faktiske omstændigheder i hovedsagen reguleret af Rådets direktiv 90/434/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater (EFT 1990, L 225, s. 1).

22 Hvad for det tredje angår direktiv 90/435 bemærkes for det første, og således som det fremgår af tredje og fjerde betragtning hertil, at det har til formål at fjerne økonomisk

dobbeltbeskatning af udbytte, der udloddes af et datterselskab med hjemsted i en medlemsstat til dets moderselskab med hjemsted i en anden medlemsstat, og således lette sammenslutninger af selskaber på EU-plan. Med henblik på i denne henseende at nå målet om skattemæssig neutralitet, fastsætter direktivets artikel 4, stk. 1, en regel, der har til formål at undgå, at det udloddede udbytte først beskattes hos datterselskabet og dernæst beskattes hos moderselskabet (jf. i denne retning dom af 19.12.2019, Brussels Securities, C-389/18, EU:C:2019:1132, præmis 35 og 36 og den deri nævnte retspraksis). Der er imidlertid ikke nogen bestemmelse i dette samme direktiv, der udtrykkeligt fastsætter, at direktivet skal finde anvendelse i forbindelse med fusioner mellem selskaber som den i hovedsagen omhandlede.

23 For det andet omhandler artikel 1 i direktiv 90/435 overskud, som selskaber i denne medlemsstat modtager som udbytte fra deres datterselskaber i andre medlemsstater. I henhold til Domstolens praksis omfatter dette direktivs artikel 4, stk. 1, første led, endvidere ikke en situation, hvor det udbytteudloddende selskabs hjemsted befinder sig i samme medlemsstat som hjemstedet for det udbyttemodtagende selskab (kendelse af 4.6.2009, KBC Bank og Beleggen, Risicokapitaal, Beheer, C-439/07 og C-499/07, EU:C:2009:339, præmis 57).

24 I den foreliggende sag indeholder anmodningen om præjudiciel afgørelse imidlertid ikke nogen oplysninger om oprindelsen til det udbytte, som de overtagne selskaber har modtaget, således at det ikke synes muligt at afgøre, om de transaktioner, der er omhandlet i hovedsagen, er reguleret ved direktiv 90/435, eller om de derimod udgør en rent intern situation, der kun involverer belgiske selskaber.

25 Ifølge fast retspraksis foreligger der imidlertid for det første en formodning for, at præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af EU-retten er relevante (jf. i denne retning dom af 7.9.2022, Cilevi's m.fl., C391/20, EU:C:2022:638, præmis 42 og den deri nævnte retspraksis). For det andet har Domstolen allerede fastslået, at belgisk ret for så vidt angår EBI-ordningen henviser til direktiv 90/435, og har derfor fastslået, at anmodninger om præjudiciel afgørelse i medfør af denne henvisning kan antages til realitetsbehandling, idet Domstolen har fastslået, at eftersom rækkevidden af henvisningen i national ret til EU-retten udelukkende reguleres ved national ret, tilkommer det alene den nationale retsinstans at vurdere den nøjagtige rækkevidde af denne henvisning til EU-retten, idet Domstolens kompetence er begrænset til en undersøgelse af de EU-retlige bestemmelser alene (jf. i denne retning dom af 18.10. 2012, Punch Graphix Prepress Belgium, C-371/11, EU:C:2012:647, præmis 26 og 27 og den deri nævnte retspraksis).

26 I den foreliggende sag, og således som generaladvokaten har anført i punkt 33 i forslaget til afgørelse, fremgår det af anmodningen om præjudiciel afgørelse, at den belgiske skatte- og afgiftsmyndighed udtrykkeligt har støttet sin afgørelse, der er genstand for hovedsagen, på Domstolens praksis vedrørende EBI.

27 Henset til det ovenstående skal det fastslås, at det præjudicielle spørgsmål kan antages til realitetsbehandling, og at det alene skal behandles i forhold til direktiv 90/435.

Realiteten

28 Med sit eneste præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 4, stk. 1, i direktiv 90/435 skal fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter udbytte som et selskab modtager medregnes i dette selskabs beskatningsgrundlag, før det fratrækkes med 95% af udbyttebeløbet, og hvorefter det efter omstændighederne tillades, at dette fradrag fremføres til efterfølgende skatteår, men som imidlertid i tilfælde af, at dette selskab overtages ved en fusion, begrænser overførslen af fremførslen af dette fradrag til det overtagende selskab forholdsmæssigt til den del, som det overtagne selskabs nettoskatteaktiver udgør i den samlede værdi af det overtagende og det

overtagne selskabs nettoskatteaktiver.

29 Indledningsvis bemærkes, at artikel 4, stk. 1, i direktiv 90/435 i den affattelse, der følger af direktiv 2003/123, fastsætter, at hvis et moderselskab eller dets faste driftssted som følge af moderselskabets forbindelse med sit datterselskab modtager overskud, der udloddes ved en anden lejlighed end i forbindelse med datterselskabets likvidation, skal moderselskabets hjemstat og det faste driftssteds hjemstat enten undlade at beskatte dette overskud eller beskatte dette overskud, men give moderselskabet og det faste driftssted tilladelse til fra det skyldige skattebeløb at trække den del af den af datterselskabet og ethvert datterselskab på lavere niveau betalte selskabsskat, der vedrører dette overskud, op til det tilsvarende skyldige skattebeløb, på den betingelse, at hvert selskab og dets datterselskab på lavere niveau opfylder kravene i artikel 2 og 3 på ethvert niveau.

30 Direktiv 90/435 overlader således udtrykkeligt medlemsstaterne valget mellem den fritagelsesordning og den modregningsordning, som er fastsat i henholdsvis direktivets artikel 4, stk. 1, første led, og dets artikel 4, stk. 1, andet led (dom af 19.12.2019, Brussels Securities, C-389/18, EU:C:2019:1132, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis).

31 Ifølge oplysningerne i anmodningen om præjudiciel afgørelse har Kongeriget Belgien valgt den fritagelsesordning, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, første led, i direktiv 90/435. Det forelagte spørgsmål skal derfor alene besvares i lyset af denne bestemmelse.

32 I denne henseende har Domstolen dels fastslået, at den pligt, som den medlemsstat, der har valgt at anvende den ordning, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, første led, i direktiv 90/435, har til at afstå fra beskatning af det udbytte, som moderselskabet modtager i dets egenskab af selskabsdeltager fra datterselskabet, er ubetinget og alene underlagt artikel 4, stk. 2 og 3, samt direktivets artikel 1, stk. 2, dels at en national lovgivning, der – selv om den ikke beskatter udbytte modtaget af moderselskabet som sådan – kan bevirke, at moderselskabet indirekte beskattes af dette udbytte, er omfattet af det forbud, der er fastsat i denne artikel 4, stk. 1, første led (dom af 19.12.2019, Brussels Securities, C-389/18, EU:C:2019:1132, præmis 33 og 37 og den deri nævnte retspraksis).

33 Hvad angår den belgiske beskatningsordning vedrørende EBI fremgår det af de sagsakter, som Domstolen råder over, at den oprindeligt bestemte, at udbytte modtaget af moderselskabet indgik i moderselskabets beskatningsgrundlag, og at det derefter blev fratrukket i dette beskatningsgrundlag med 95%, men kun for så vidt som der i moderselskabet bestod et skattepligtigt overskud og uden mulighed for at fremføre den ikke fratrukne del af EBI til efterfølgende skatteår (jf. i denne retning dom af 19.12.2019, Brussels Securities, C-389/18, EU:C:2019:1132, præmis 39).

34 Efter dom af 12. februar 2009, Cobelfret (C-138/07, EU:C:2009:82) blev EBI-ordningen imidlertid ændret således, at i overensstemmelse med artikel 205, stk. 3, i CIR 1992 kan den del af EBI, der ikke kan fradrages i løbet af det pågældende skatteår som følge af utilstrækkeligt overskud, nu fremføres til efterfølgende skatteår, og at denne fremførsel ikke er tidsmæssigt begrænset. Det fremgår således, at den reduktion af de tab, der kan fremføres, som skyldes den omstændighed, at udbytte indgår i moderselskabets beskatningsgrundlag, nu kompenseres af den tidsmæssigt ubegrænsede fremførsel af fradraget for EBI med det samme beløb (jf. i denne retning dom af 19.12.2019, Brussels Securities, C-389/18, EU:C:2019:1132, præmis 40).

35 I det foreliggende tilfælde vedrører hovedsagen ikke en situation, hvor udbytte, som et datterselskab udlodder til sit moderselskab, er blevet beskattet hos moderselskabet, men en situation, hvor – i analogi med, hvad den nationale lovgivning om overførsel af tab fra det overtagne selskab til det overtagende selskab i forbindelse med en fusion fastsætter – den

belgiske skatte- og afgiftsmyndighed kun delvist har godkendt overførslen af overskydende EBI fra det overtagne selskab til det overtagende selskab, nemlig beløbsmæssigt begrænset til den del, som det overtagne selskabs nettoskatteaktiver udgør i den samlede værdi af det overtagende og det overtagne selskabs nettoskatteaktiver.

36 Det skal for det første fastslås, at artikel 4, stk. 1, i direktiv 90/435 ikke giver mulighed for ubetinget fremførsel af overskud, der udgør en endeligt beskattet indkomst, såsom overskud, der er omfattet af den belgiske EBI-ordning, fra det overtagne selskab til det overtagende selskab. Denne bestemmelse begrænser sig til at pålægge medlemsstaterne, således som anført i nærværende doms præmis 29 og 30, at vælge mellem fritagelsesordningen og modregningsordningen for at undgå økonomisk dobbeltbeskatning af udbytte udloddet af et datterselskab til dets moderselskab, uden at foreskrive den måde, hvorpå de medlemsstater, der har valgt fritagelsesordningen, skal gennemføre den.

37 Det står derfor medlemsstaterne frit for på baggrund af forholdene i deres nationale retsorden at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvordan det resultat, der er foreskrevet i artikel 4, stk. 1, første led, i direktiv 90/435, sikres (kendelse af 4.6.2009, KBC Bank og Beleggen, Risicokapitaal, Beheer, C-439/07 og C-499/07, EU:C:2009:339, præmis 50).

38 For det andet fastsætter hverken direktiv 90/434 eller nogen anden EU-retlig forskrift en ret til ubetinget fremførsel af overskud som det, der er omhandlet i nærværende doms præmis 36, fra det overtagne selskab til det overtagende selskab i forbindelse med fusioner, således som Allianz Benelux har gjort gældende.

39 For det tredje skal det undersøges, om en EBI-ordning som den, der er omhandlet i hovedsagen, medfører en direkte eller indirekte beskatning af det modtagne udbytte, som er uforenelig med artikel 4, stk. 1, første led, i direktiv 90/435.

40 Hvad indledningsvis angår spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en eventuel direkte beskatning af udbytte, fremgår det af de sagsakter, som Domstolen råder over, at den i hovedsagen omhandlede EBI-ordning gør det muligt at sikre, at udbytte modtaget fra det overtagne selskab ikke beskattes hos det overtagende selskab. Denne ordning fastsætter nemlig som et første trin, at udbytte som et moderselskab modtager, medregnes i moderselskabets beskatningsgrundlag, og som et næste trin, at et beløb svarende til 95% af dette udbytte fratrækkes i dette beskatningsgrundlag, for så vidt som moderselskabet har et skattepligtigt overskud, efter at der er sket fradrag for andre fritagne overskud. Den nævnte ordning medfører følgelig ikke en direkte beskatning af udbyttet fritaget i medfør af artikel 4, stk. 1, første led, i direktiv 90/435, hvilket i øvrigt ikke er gjort gældende at nogen af de parter, der har afgivet indlæg.

41 Hvad hernæst angår eksistensen af en eventuel indirekte beskatning af udbytte, hvilket, således som anført i nærværende doms præmis 32, ville være i strid med artikel 4, stk. 1, første led, i direktiv 90/435, skal det afgøres, om den forpligtelse, der følger af denne bestemmelse, er til hinder for de skattemæssige virkninger, som en begrænsning af overførslen af fremførsel af overskud i henhold til EBI-ordningen ved en fusion ved overtagelse har for det udbyttmodtagende selskabs beskatningsgrundlag.

42 Det bemærkes i denne henseende, at i dom af 19. december 2019, Brussels Securities (C-389/18, EU:C:2019:1132), som vedrørte den rækkefølge, hvori fradragsberettigede indtægter i belgisk skatteret skulle fradrages i skattepligtigt overskud, navnlig overskydende EBI i forhold til andre indtægter, for hvilke fremførsel af et skattemæssigt fradrag var tidsmæssigt begrænset, foretog Domstolen en sammenligning mellem den i den nævnte sag omhandlede situation, i forbindelse med hvilken moderselskabet måtte respektere den prioriterede rækkefølge for skattefradrag, der gjaldt for fradraget af overskydende EBI, i forhold til et andet skattefradrag, og

den situation, der ville have foreligget, hvis Kongeriget Belgien havde anvendt et fritagelsessystem, hvorefter udbyttet slet og ret blev fjernet fra beskatningsgrundlaget.

43 Et sådant ræsonnement, som var baseret på sammenligningen mellem de to situationer, kan, således som den belgiske regering og Kommissionen har anført, ligeledes finde anvendelse ved analogi på hovedsagen, selv om dette ræsonnement i første omgang blev anvendt af Domstolen i forbindelse med forholdet mellem et moderselskab og dets datterselskab.

44 Der skal derfor foretages en sammenligning af en situation som den, der er omhandlet i hovedsagen, hvor den samme pro rata-begrænsning i forbindelse med en fusion ved overtagelse er blevet anvendt på fremførsel af såvel tab som overskydende EBI fra det overtagne selskab, og den situation, hvor den pågældende medlemsstat har indført en simpel fritagelsesordning, hvorefter udbytte udelukkes fra beskatningsgrundlaget, og hvor en pro rata-begrænsning kun finder anvendelse på fremførsel af tab, og ikke på overskydende EBI.

45 Som generaladvokaten har anført i punkt 57 i forslaget til afgørelse, fremgår det af denne sammenligning, at den situation, hvori pro rata-begrænsningen finder anvendelse på fremførslen af både overskydende EBI og tab i tilfælde af fusion, ikke synes at medføre hårdere beskatning end i den situation, hvor udbyttet udelukkes fra det udbyttedtagende selskabs beskatningsgrundlag. Den skattemæssige neutralitet synes at være respekteret i begge situationer.

46 Hvis, og således som Kommissionen har anført, den overskydende EBI var blevet overført fuldt ud til det overtagende selskab, mens en pro rata-begrænsning som den i hovedsagen omhandlede finder anvendelse på overførslen af tab, vil dette selskab i øvrigt stå gunstigere, end hvis Kongeriget Belgien havde indført simpel fritagelse.

47 I sager, der involverede den nationale lovgivning, der er omhandlet i hovedsagen, har Domstolen endvidere fastslået, at det står medlemsstaterne frit for at fastsætte nærmere bestemmelser om, hvordan det resultat, der er foreskrevet i artikel 4, stk. 1, første led, i direktiv 90/435, sikres (jf. i denne retning dom af 12.2.2009, Cobelfret, C-138/07, EU:C:2009:82, præmis 61, og kendelse af 4.6.2009, KBC Bank og Beleggen, Risicokapitaal, Beheer, C-439/07 og C-499/07, EU:C:2009:339, præmis 50 og 53 og den deri nævnte retspraksis).

48 Henset til ovenstående betragtninger skal det præjudicielle spørgsmål besvares med, at artikel 4, stk. 1, i direktiv 90/435 skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter udbytte som et selskab modtager medregnes i dette selskabs beskatningsgrundlag, før det fratrækkes med 95% af udbyttebeløbet, og hvorefter det tillades, at dette fradrag i givet fald fremføres til efterfølgende skatteår, men som imidlertid i tilfælde af, at dette selskab overtages ved en fusion, begrænser overførslen af fremførslen af dette fradrag til det overtagende selskab forholdsmæssigt til den del, som det overtagne selskabs nettoskatteaktiver udgør i den samlede værdi af det overtagende og det overtagne selskabs nettoskatteaktiver.

Sagsomkostninger

49 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Ottende Afdeling) for ret:

Artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter udbytte som et selskab modtager medregnes i dette selskabs beskatningsgrundlag, før det fratrækkes med 95% af udbyttebeløbet, og hvorefter det tillades, at dette fradrag i givet fald fremføres til efterfølgende skatteår, men som imidlertid i tilfælde af, at dette selskab overtages ved en fusion, begrænser overførslen af fremførslen af dette fradrag til det overtagende selskab forholdsmæssigt til den del, som det overtagne selskabs nettoskatteaktiver udgør i den samlede værdi af det overtagende og det overtagne selskabs nettoskatteaktiver.

Underskrifter

* Processprog: fransk.